

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 111/2013
03.10.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Љубице Кнежевић-Томашев и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.С., због два кривична дела скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 923/13 од 18.09.2013. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1474/13 од 25.04.2013. године, у седници већа одржаној 03.10.2013. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 923/13 од 18.09.2013. године, као основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1474/13 од 25.04.2013. године повређен закон у корист окр. С.С. – члан 369. тачка 1. и члан 368. став 1. тачка 11. ЗКП („Службени гласник РС“ број 58/04...76/10).

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К. 143/11 од 08.02.2013. године окр. С.С. оглашен је кривим због два кривична дела скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда којом му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 1474/13 од 25.04.2013. године, поводом жалбе а по службеној дужности, преиначио првостепену пресуду и окр. С.С., на основу члана 355. тачка 1. раније важећег Законика о кривичном поступку ослободио од оптужбе за два кривична дела скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ.

Против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1474/13 од 25.04.2013. године, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 923/13 од 18.09.2013. године, због повреде закона – члан 369. тачка 1. и члан 368. став 1. тачка 11. раније важећег ЗКП. са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и утврди да су другостепеном пресудом учињене наведене повреде у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Одредбом члана 604. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...32/13) прописано је да се законитост радњи предузетих пре почетка примене тог законика оцењује по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 58/04...76/10), па је Врховни касациони суд, у смислу цитиране законске одредбе испитао законитост побијане пресуде према Законнику о кривичном поступку који је важио у време доношења пресуде.

Апелациони суд у Новом Саду је окривљеног С.С. ослободио од оптужбе за два кривична дела скидање и повреду службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ, налазећи да дело за које је окривљени оптужен, по закону није кривично дело.

Међутим, у разлозима пресуде, другостепени суд не наводи због чега сматра да у радњама окривљеног нема елемената кривичних дела из члана 327. став 1. КЗ, за која окривљеног ослобађа од оптужбе, већ наводи да је окривљеном првобитним оптужним предлогом било стављено на терет извршење кривичног дела из члана 159. Закона о енергетици, који је у међувремену престао да важи. Како нови Закон о енергетици, као ни други важећи закон не прописује кривично дело са истим обележјима, то по налажењу другостепеног суда, дело које је окривљеном стављено на терет више није кривично дело, у смислу одредбе члана 14. став 1. КЗ.

Према стању у списима предмета, окривљеном С.С. је првобитним оптужним предлогом било стављено на терет извршење кривичног дела из члана 159. Закона о енергетици, међутим, Основно јавно тужилаштво у Новом Саду је, сагласно својим овлашћењима, током поступка преиначило опис и правну квалификацију радњи окривљеног, стављајући му на терет извршење два кривична дела скидања и повреде службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ. У таквој ситуацији, суд је, ако је већ утврдио да има места доношењу ослобађајуће пресуде, окривљеног могао ослободити од оптужбе за дело односно за радње, онако како је и оптужен. Другостепени суд је окривљеног и ослободио оптужбе за кривична дела за која је оптужен, али је у разлозима пресуде навео да окривљеног ослобађа од оптужбе због декриминализације сасвим другог кривичног дела (члан 159. Закона о енергетици), при чему уопште не оцењује да ли у радњама окривљеног постоје елементи кривичних дела која су му једино и стављена на терет прецизираним оптужним предлогом (члан 327. став 1. КЗ).

Овако дати разлози су, по налажењу Врховног касационог суда, неразумљиви, а осим тога другостепена пресуда не садржи ни адекватне разлоге везане за непостојање кривичних дела из члана 327. став 1. КЗ, за која дела је окривљени изреком пресуде ослобођен од оптужбе, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. раније важећег ЗКП. Тиме је уједно повређен и закон по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело – члан 369. тачка 1. раније важећег ЗКП.

Налазећи, из изнетих разлога, да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 3. и члана 493. ЗКП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 32/13) утврдио да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1474/13 од 25.04.2013. године повређен закон у корист окр. С.С., не дирајући у правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.